

18. B. S. 1111

WOK 8441

4

Pieminski Łygnant plut. 18. B. S. 4 komp.

8441

Wsch. 20/IV 1913r. białowa Górnica wo. Łódzka wsch.

Przegląd

Wojna polsko-niemiecka dnia 20 IX 1913r. nastąpił ranny pod m. Łódź. Lubelski
 i skierowany do polskiego szpitala w miejscowości. Dnia 27 IX 1913r. Niemcy
 opuszczyli szpital i miejscowość Łódź porzuciwszy 180 rannych żołnierzy
 polskich gdyż armia Sowiecka cofnęła się z pod Górnicy w kierunku miejscowości
 Łódź. Niemcy oddali kolumny kawalerii sowieckiej uderzyły energicznie
 naszego umocnienia o przebiegu 2 godzin w szeregach broniących na gotych
 deskach podłogi, zabrano sprzętka co im tylko się podobało. W dwa dni
 później dnia 29 kwietnia na rannych gołym nie było pomocy lekarskiej
 3-go dnia przyjeżdża sowiecki Łygnant popatrzał na nas i powiadomił
 tuba ich zabrali, do my jesteśmy ich wrogi i uderzyli nas gwałtownie
 w kierunku prawie na pół z tyłu na żołnierzy. Po rewizji przyjeżdżały
 wozy i w nich noszaki prawie nagich na gotych deski wówo
 ludności nasza nie mogła mieć tego widoku incerta się gromadzi-
 wie do wzięcia nam została o butelki spirytus pokłuta bez
 nawozach pozostałych żołnierzami rannymi jak nawozem
 wyjeżdżaliśmy do szpitala w miejscowości.

Obraz szpitala 4 krotkie lombardzkiego materializmu przytulili i naszych
sióstr walczyły i narodnego lekama p. Lenyngskiego jak mogli nam pomoc
jak i mijsowa ludność gdzie wszyscy niedawali nam ugodę pomocy lekarskiej
jak i ogólnie. Do dwóch miejscach polity szpitalu przyjechała komisja
lekarzka sowiecka i krajowych urzędników. Wyjechali do Kasji. W roku 1940
mnie sztywnie zaczęła się choroba wywołana całątą chorobą z powodu
pędzono kato naszego szpitala całej wsi, kobiety, dzieci zmarły po drodze
i szpitalach. Zmarli także osoby przyjechali do naszego szpitala.

Rok 1940. 25/10 po wyborach do wiechowatego zwiastu o których daliśmy
wszysty idmnie ramni materializmu uciekać gdzie mieli nas wszystkich
wyjechali do rosy i uciekacze naj pomógł mi p. Droidak chichot
który przebywał u mojej siostry w Lubawie - nicety, nieznajacemy
sensacje nie sprzyjało nam zostaliśmy aresztowani na granicy
s.o. niemieckiej. Co się działo po aresztowaniu nas nie będę opisywał wytarł
jeśli napisze że torobram umie do ciała i skopano mi głowę poppykat na
mnie gdzie byłam u kasubce gibsovej. To całej czerogiki przywieziono
mnie do więzienia lewockiego, "brygiki" na całej gdzie sa nasza polski
siedzieli 6 dni, a na swiecie 86 dni wazy i ludnie straszyły się przez okres
1 miesiąc, 30 kwietnia 1940 roku niektórzy dowiedziami niemieckimi

wyjechaliśmy do rosy uciekami Goltowa. Tydzień w więzieniach było
wyrost ob niewygodnymnia ciggle przedchoconie na kasielem słowem
który na matkę: "Boga szpion" gdzie stracitem 1 szły na materializmie
polkij goroty (kawatok) o gnieku. Frzeni spodnie wrobity mi szistry
całonego kazyia o lubawois i wiadomnie nie miały gwizdów obrony
subkrem ten kawatok goroty. W dniu 20 X 40r. zostatem akorany
przez rad raonny S.S.R. na kary 3 lat, "truda kapiem", "Lomawa"
("kato Kulbinowa"). Tydzień w łagne było chowanie bardzo ciężkie gdzie
capracowac ja nie mogłem bo byłem chory, inwalida a oni tego
nie uważali tylko kroski na moich plecach poranionych i toranonych
kosiach nonie cęty tego ja wykonai nicmiał sa co było siedziatem
"o kawcenc". W roku 1941 mies V. władawali nas do wszystkich polakis
których majkowato się przez tydzień, i wyjechali do Komi S.S.R.
W lewockich wagonach nasi ludnie umierali na skutki wroem i gład
i chorub którego jest szialkiem lekam, sierpach. Bichy i Pracy
który majdują się gdzie a naszej szyni. Ja zostatem przedwieziony
do "naszom biem wiatanski kowch." i tam przytem ob osam
30 X 41r. na rochor amuntji. Przywiali nas do m. Dora-Jela i tam
wydali dokumenta nieposwotajac na wyjazd do wyjaka polkijego

ale wymagali tej przymusowo do pracy Sentikwara. Ładów-
 ki nas na barki i powieśli w kierunku. To przyjeżdżcie do m. Dzia-
 Jaga odległej około 40 km od Sentikwara, karali pracować na birzy
 ringe blisko do Stakhoj, pracowaliśmy o 5 am gdyż tylko była nas przednie-
 ● na tam birze rozłożone barakomato są 1. km poro drzew. płacili
 1 rd. 40 kop, a obiad w stołówce kosztował 3.60. rd. imcyhlimy się 3 mia-
 a i 4. grudnia utowamytowie stali. Niemcówkiego Henryka który jedłtec.
 11. 12. 5. niechlimy to pischotom do kotłarni gdzie była nasna placiska
 Naliczka była strasna wiohno mrom i simirei rozładato nam oocy
 280 km mowom objueneni o sanki jidz itopur. 25. wocy 4 denie i jolob
 na mronie i jfodnie. 10 grudnia 50 wstahimy catadocioni do transportu
 który miał się skierować do Buntuka ten jostowi frwata i minie
 a my zamiast do Buntuka pojedchali do Miskoryancho hobryniak.
 To ● nas wyłaskawali jko transport wojezi ten tam wyłali
 minie tam wana armii. To przyjeżdżcie okarato się se wany armii niema
 wie oni zastawali nam (to put wojezi) głodnie i ten umieli
 wszystkie wane roshiny do prac na kotchorzy. Polowa ludni
 zgineta na tych kotchorach min wane wojsko przyjechało. Ja tam
 zachorowałem na tyfus i pndriatem i minie. Sdym się dowidział

5.)

8441

ie wojsko namo przyjechało karatem się wyprzeć choć oni
nie bardzo chcieli, ale że chcieli powstrzymać mnie w szpitalu
to była tylko na skutek mojego przyjazdu, potem to tylko
pytali „skoro bolszewicy podochcą”. Zwanego marca 1941^{r.} wstąpiłem
do „Kawon Dwieci Lwowickich” i jeśli Bóg da edrowie to na kuzod
i innych. Odpowic.

J. Klemminki

dnia 20/III 43r.